

בבית המשפט העליון בירושלים בשכתו כבית המשפט הגבוה לצדק

בג"ץ 8359/01

בפני: כבוד המשנה לנשיא ת' אור
כבוד השופטת א' פרוקצ'יח
כבוד השופט ס' גובראן

העותרים: 1. _____ אבו מיזר
2. המוקד להגנת הפרט

נ ג ד

תמשיב: מדינת ישראל

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה: כ"ג בכסלו התשס"ד (18.12.03)

מזכיר/ה: בלוס בנימין

בשם העותרים: עו"ד רוזנטל אנדרה

בשם המשיב: עו"ד ינון איל

פרוטוקול

עו"ד רוזנטל: התגובה של המדינה מביכה ביותר. האם המדינה לא צריכה לשאת בנטל שהיא עשתה. לפי הכתובים פה, הגופות היו זורקים בתוך שקית ניילון. גם אם מדובר בגופה של חלל עוין, מה קורה. לא מוכנים לומר לי בכמה גופות מדובר. אם מדובר, אני לא יודע כמה, האם אין אפשרות בכל מקרה לאור הרגישות של העניין, לאור התזרת הגופות, האם לא ניתן לעשות משהו קצת יותר. האם מדובר במאות גופות, או בעשרות גופות, אולי צריך להתמקד בהוצאות ולעשות את הבדיקות הנדרשות. לכן אני לא ירדתי מהתיק. לא ברור לי כיצד הם רוצים להחזיר את הגופה.

כיהמ"ש: האם היה תיעוד, או לא היה תיעוד מלכתחילה.

עו"ד ינון: יש תיעוד של רב הפלוגה שאומר שיש תיעוד. הצבא פיזית מחזיק תיעוד ממאי 92 והוא לא רלוונטי לפרשה הזו.

כיהמ"ש: האם אפשר לדעת על מספר הגופות שמדובר.

עו"ד ינון: ההערכה היא שמדובר בעשרות גופות. בין 68 לבין התקופה שיש לנו תיעוד מדובר בעשרות גופות.

ביהמ"ש: יש מושג כללי לגבי הגופות.

עו"ד ינון: אין אישור בין הגופות לבין השמות שאנו יכולים לדעת היכן הגופות נמצאות. אין ספק שהתיק הזה מביך. ניתנה השוכה חיובית לעותרים שאפשר לעשות את הבדיקות. אנו לא מתכחשים לעניין הזה. המערכת ניסתה לעשות מאמצים כדי למצוא את הגופות.

ביהמ"ש: יש גופה שהיא נקברת במקום מסוים. התיקים צריכים להיות מתויקים, ויש דרך לשמר תיקים כאלה. זה דברים מביכים.

עו"ד ינון: אני יודע מי המח"ק. אני לוויחי אותו. המשטרה עסקה בקבורה של מחבלים. לא הצליחו למצוא תיעוד. מה אפשר לעשות? יש רצון להחזיר את הגופה הזו, אם יתגלה תיאור, אנו עומדים מאחורי החלטה להחזיר את הגופה. יש תקלה, אנו לא מסתתרים אחרי זה.

ביהמ"ש: הצרה היא שלא יודעים כמה. מניסיון שיש לנו, זה דורש איזה שהם הסכמות לעשות בדיקות. זה דורש הסכמות. זה מסובך בצורה אחרת.

עו"ד רוזנטל: השאלה אם אין אפשרות לעשות ניתוח. להוריד את הגופות המזוהות. אני מקווה שאנו יוצא מן הכלל.

ביהמ"ש: הבעיה שיש עשרות גופות שלא יודעים מי. אין תיעוד לגבי אף אחד מהגופות.

עו"ד ינון: כמו שידוע שאבי העותר נהרג בפעולה מסוימת, כך ידוע על עוד מחבלים שנהרגו באותה תקופה. איו לנו את הזיקה לגבי השם ולגבי הקבורה. אין מה לעשות בעניין הזה.

עו"ד רוזנטל: אמורים לדעת שפלוני שנהרג בפעולה מסוימת הוא נהרג. נניח שיש עשרות כאלה, עשרים בהנחה. אולי הגיע הזמן לגמור באמצעות התיק הזה, ובאמצעות עותרת מס' 2 להחזיק אותם. לאתר ולקשר. המשפחות גם אם הם לא פנו כנסיבות כל שהם, שהעותרת תנסה לאתר. אם הם יעזרו לי אני אוכל לנסות.

עו"ד ינון: אנו לא יכולים להגיד להם.

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8359/01

בפני : כבוד המשנה לנשיא תי אור
כבוד השופטת אי פרוקצ'יה
כבוד השופט סי ג'ובראן

העותרים : 1. _____ אבו מיזר
2. המוקד להגנת הפרט

נגד

המשיבה : מדינת ישראל

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה : כ"ג בכסלו התשס"ד (18.12.03)

בשם העותרים : עו"ד אנדרה רוזנטל
בשם המשיבה : עו"ד איל ינון

פסק-דין

לאור האמור בתשובת המדינה כפי שמצאה את ביטויה בהודעה מספר 3 מטעמה, לא קיים תיעוד ורישום מסודר לגבי קבורת מחבלים בבית הקברות באזור גשר אדם בבקעה בו נקברו חללי אויב בתקופה של עד מאי 1972. בנסיבות אלה, לא ניתן, עם כל הצער שבדבר, לאתר את גופת אבי העותר מספר 1.

בנסיבות אלה הודיע בא כוח העותרים, שאין הוא עומד על עתירתו. העתירה נמחקה.

ניתן היום, כ"ג בכסלו תשס"ד (18.12.2003).

שופט

שופטת

המשנה לנשיא

